

CO₂-udslippet fra transportsektoren. Der er meget fokus på energisektoren, når det drejer sig om CO₂-udslip, og det er også ret og rimeligt – det største CO₂-udslip kommer fra energisektoren – men transportsektoren er også en stor synder, for så vidt angår CO₂-udslip. Derfor er vi nødt til at gå nye, bæredygtige veje også på det område.

Jeg vil godt tilkendegive, at når vi når til afstemningen, vil Kristendemokraterne selvklart stemme for de forslag, vi er for, og vi vil stemme imod de forslag, vi er imod. Når jeg siger det sådan – jeg kan se, at det er overraskende for en enkelt ordfører, at vi vil stemme sådan – er det, fordi vi kommer til at trykke gult på knappen en hel del gange; vi stemmer altså hverken for eller imod til nogle af de forslag, som er fremsat især fra oppositionspartiets side.

Det gør vi, på trods af at vi kan være enige i hensigten med de pågældende forslag og har sympati for dem, men hvor vi altså ikke finder, at forslaget måske er helt fikst og færdigt, og måske først og fremmest fordi vi simpelt hen ikke har penge til at finansiere dem, for vi lægger vægt på, at vi i forbindelse med vores stemmeafgivning stemmer på en sådan måde, at de ændringsforslag, vi stemmer for, også modsvarer af finansiering, som vi stemmer for, eller som vi selv har bragt i forslag. Så kan man se, at tingene hænger sammen, ligesom de gjorde det, da vi i september måned fremlagde vores fuldt finansierede finanslovudspil, de korrektioner, vi havde til regeringens forslag. Det vil også være ledetråden for os i forbindelse med stemmeafgivning om lidt.

Vi vil stemme for de af Enhedslistens ændringsforslag, som i virkeligheden torpederer, kan vi godt kalde det, regeringens skattestop, og dermed markerer vi jo også, hvorfor Kristendemokraterne ikke kan indgå en samlet finanslovaftale med regeringen. Det kan vi ikke alene af den grund, at vi ikke er enige i regeringens skattestop. Vi er ikke enige i, at specielt bilejere og boligejere skal have skattelettelse hen ad vejen. Vi vil målrette skattelettelse til at nedsætte skatten på arbejdsindkomst i stedet for, sådan at vi kan få flere i arbejde, og så i højere grad beskutte det, som vi ikke vil have så meget af, bl.a. forurening af vores miljø.

Med disse ord håber jeg selvfølgelig ikke mindst på, at Tinget vil se velvilligt på de af Kristendemokraternes ændringsforslag til finansloven, som kommer til afstemning senere.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Hr. Lars-Emil Johansen som ordfører.

Lars-Emil Johansen (SIU):

Jeg vil gerne starte med at kvittere for den dialog, jeg har haft med finansministeren i sommerens løb og i løbet af efteråret omkring de dele af finansloven, der direkte eller indirekte har betydning for Grønland. Jeg vil gerne sige, at dialogen har båret frugt om end i beskedent omfang, men lidt har jo også ret. Det er jo et væsentligt område og vedrører DMI's aktiviteter i Grønland.

Kl. 22.40

Jeg har på vegne af den nordatlantiske gruppe stillet ændringsforslag til finansloven, og det vil jeg gerne underbygge. Det vedrører University of Arctic, et universitet uden mure. Danmark er en af de stater, som er ansvarlig for udviklingen i dele af Arktis. De øvrige er Norge, Sverige, Finland, Island, Rusland, Canada og USA. Hver især investerer de ganske store beløb i udviklingsprojekter til fordel for befolkningerne i deres arktiske områder. Hver især gør de en del for at give beboerne i deres arktiske egne mulighed for en videregående uddannelse.

Dels er der i hver af staternes arktiske område oprettet universiteter og andre institutioner for videregående uddannelser, dels har hver af staterne gennem forskellige former for uddannelsesstøtte gjort det muligt for unge mennesker fra Arktis at gennemføre en videregående uddannelse ved deres læreanstalter sydpå. Men af mange grunde føles det utilstrækkeligt.

For det første fordi de højere læreanstalter i Arktis hver for sig er så små og har så spinkelt et elevgrundlag, at deres uddannelsesstilbud nødvendigvis må blive begrænsede. For det andet fordi en del af de unge, som drager sydpå for at uddanne sig, stifter familie sydpå, og i mange tilfælde bliver de dernede, bl.a. fordi de videregående uddannelser, som de får sydpå, kun i begrænset omfang er rettet mod beskæftigelse i Arktis.

For at råde bod på dette igangsatte arktiske politikere og embedsmænd i 1997 en undersøgelse af mulighederne for at oprette et arktisk universitet, der blev kaldt University of the Arctic eller blot UArctic, et universitet uden mure, det vil sige et samvirke og en arbejdsdeling mellem højere læreanstalter i det cirkumpolare område. Tanken var, at tilsammen kunne alle de små og mellemstore arktiske institutioner for videregående uddannelse give deres studerende